

Bene suprā, docet Farinac. in prax. quēst. 28. mm. 21. Boss. in prax. titul. ad cap. 21. reor. numer. 21. à communī opulione rēcedere non oportet. Illud cōpertum est, quod si raptus fieret in Ecclesia, vel in ea stuprum committeretur, mōtōne reus immunitate lūcueret, eo quod delinquentibus intra Ecclesiā, ipsa non subvenit, cap. fin. de immunitate. Eccles. Ira Ancharran. in dīct. cap. fin. in principiis. Paz suprā numer. 86. Gonni dīct. tractat. de immunitate fallent. 3. num. 9. fol. 97. Cur. Philip. suprā. num. 19.

Num. 9.

82. Assalſinus, id est, qui pecunia, vel realia pretio estimabili accepta, vel promissa homicidium perpetravit, ad Ecclesiā confugiens immanūtate non defenditur, ex cap. 1. de homicid. in s. & Bulia p̄cipitata Gregor. XIV. Suar. sup. num. 15. Farinac. de immunitate. cap. 8. n. 118. Bene dabit. 21. sc̄pt. 1. num. 2. Gonni fallent. 1. 5. fol. 99. Dian. p. 6. trac. 6. sc̄pt. 1. Clar. in prax. Assalſinum. num. 5. Bonacini. d. punct. 19. §. 9. num. 1. Bonadill. num. 77. Guazz. d. cap. 38. num. 40. Paz num. 133. Decian. sup. cap. 28. n. 18. Gutier. sup. lib. 3. quēst. 7. a. num. 50. Cur. Philip. num. 34. & innumeri alii ab his laudati.

Ibi: Etiam si mandatarii Christiani sint. 83. Assalſini quanquam Christiano nomine insigniti immunitate non gaudent, vt constat ex Bulla p̄allegata, & omnes fatentur, qui eos ab Ecclesiā euellendos doceant; nam si essent infideles ob nullum crimen in locis sacris sunt tui, vt probabitur cum Domina. Couarrua. infra. num. 1. verific. Decimū tertio, & in specie notant Gutier. num. 5. Suar. vbi proximū, Bene num. 7. vbi alij. līct. dīct. cap. 1. de infideilibus lo. quatuor.

Ibi: Sie sanē crimen istud assalſinum. 84. Assalſinus autem est tam mandans, quam mandatarius, quare viterque Ecclesie immunitate cōfertur indigens, vt sub predicta Bulla comprehensus. Suar. num. 16. Bouadill. Decian. Cur. Philip. suprā. Paz num. 136. Peregrin. de immunitate. cap. 7. num. 29. Farinac. sup. Bonacini. num. 6. Ambroſin. de immunitate. cap. 7. num. 1. Bene num. 3. 7. Guazz. dīct. num. 40. Qui omnes de mandante his lecis loquuntur, Līcer Henric. Bocer. in trac. de homicid. libi. 1. cap. 3. num. 4. aferat mandantem assalſinum non est.

Scelēdū est assalſinam tō commit. 85. si quis, conductis pecunia hominibus, inimicum aggreditur, & illi interficiatur locis, nec erunt ut assalſini ab Ecclesia extrahendi, Dian. sup. 20. secundū li- mitat. Hieronim. Gabr. cons. 180. num. 11. cum seqq. līct. 1. Guazz. num. 42. verific. Sed omittendum non est. Berta 2. consil. 1. 42. num. 12. volumen. 1. Bene sup. sc̄pt. 3. num. 20. verific. Quicquid, Farinac. d. cap. 8. num. 123. Am- broſin. n. 7. Bonacini. num. 5. Balař. ad clar. 9. Assalſinum. num. 5. 11. num. 5. 11. num. 5.

mer. 5.

Eadem ratione qui inimicum eomme. 86. nem. sibi & alteri accepta ab hoc pecunia, interficit, reus assalſinus non habebitur, nec Ecclesie immunitate cōfertur. Bene vbi proximū, num. 24. Farinac. num. 132. Pe- regrin. et. 7. n. 45. Guazz. num. 20. verific. Etsi com- mitem. Dian. sup. 20. verific. Unde prima limita- tur Bonacini. d. num. 5. Grammatic. cons. 52. num. 49. Balař. d. num. 20. Idem est de mi- lite, qui illipenditum accepit, nam esti ho- stes peritam assalſinus non est, Bene dīct. sc̄pt. 3. inſu. Bonacini. num. 4. Ambroſin. ubi proximū, Balař. num. 3.

87.

DD. communiter in d. cap. 1. de homicid. in 6. primitur, assalſinum committi, cum incautus pro mercede q̄is enatur. Sed videtur quod, esti aliquis occidat al- terius inimicu[m] non incautus, sed p̄te- uidentem se ab eo occidendum, veluti si eset ad singulare certamen protocatus, nihilominus assalſinus reputabitur reus. In l. 3. titul. 27. p̄ter. 7. assalſini dicantur, qui prodiutorē homines incautus eae- cant, id à communite accidentibus di- citur, cum huiusmodi homines non nisi per infidias homicida committant. Ant. Gom. d. lib. 3. c. 3. n. 16. verific. Item etiam di- citur, non quod assalſini non sint, qui ob pecuniam homines eriā praecantente ex- tinguunt, præcipua namque malitia huius criminis prouenit ex eo, quod propter lucrum atrocissimum homicidij delictum perpetretur. Ant. Gom. d. n. 10. D. Couarrua. n. proximū. Vnde non pauci de assalſinis traditae, huius qualitatibus, quod incautus occidatur non membra, vt Me- noch. de arbit. cas. 360. a. n. 41. Clar. d. 9. Assalſinum, Gonni d. fallent. 15. num. 2. 3. Quod etiā corroboratur ex prefata Bul- la Gregor. XIV. vbi excipitur qui prodi- torē proximum occiderit, & assalſinos ne immunitate gaudent, si enim assalſinus non est, nū qui, sublata defensione,

stiani sunt, nec odio fidei, sed audire de loci homicida perpetrant, quare licet ad incurandas penas contra illis assalſini vientes opus sit, quod fidelis occida- tur, id necesse non est, quando de assalſini fidelibus, qui ob mercede occidūt, tractatur, cum celiſer ratio odii fidei. Alio qui si omnia requirita dicit. cap. 1. deberent cocurrere in assalſinū omnibus præcīsē, non est assalſinū, si fidelis sit, qui interficit, nam in eo textu agitur de infi- delibus homicidis. Secundūm quæ hæc ultima opinio magis placet.

Sed cum oppōsta valde probabilis sit, quæ luxta eam solerit, si conser. ho- minem per assalſinū peremptum, non tamen appareat an Christianus, vel infidelis sit, quid presumendum? & qui- dem si in territorio Christianorum repa- tur peremptus Christianus cōfertur, alio qui infidelis iudicabitur. Bene sc̄pt. 2. n. 8. Bonacini. n. 10. Iullus Clar. num. 2. Sed si in eo loco fideles, & infideles publicē cōmōrentur, occulus baptizatus non creditur, sed probari debet. Guazz. in dīct. num. 42. verific. Si vero non conſa- ret, Dian. vbi proximū, qui refert No- variū, Pacian. & alios tenentes ablo- lutè, hominem Christianum non pra- sumi, quibus lungē Menoch. de presump- lib. 6. presump. 14. n. 8. Quia quid noui- simē tradat Iust. Osclob. in castel. crīm. qui opinatur, reo incumbere onus pro- bandi occidūt esse infidele, quod est in- telligendum iuxta distinctionem suprā traditum.

Quæ situr, an assalſinū reus sit, qui pe- cunia ab aliquo accepta bannitū occidit? & negatiū ē resolutum. Greg. Lop. in l. 3. glos. 4. tit. 27. p. 7. ex Albertico. & Nello, de Decian. tom. 2. lib. 9. cap. 30. n. 19.

Item queritur de eo, qui manda. 88. tūm tūcepit de occidendo pro pecunia, si mors non le quat, sed deuentum sit ad actum proximum vulnerum, vel in fululta- tionis? & assalſinū effe qui fecit, quod poruit, consequenterque Ecclesiā immu- nitate priuandū, tenent Barbos. de uni- vers. iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. numer. 97. Pe- regrin. suprā, numer. 31. Bouadill. numer. 35. 77. Bonacini. numer. 6. verific. Addo hoc valere, Gambarū. de immunitate. cap. 34. num. 12. Currell. ed. trac. lib. 1. q. 18. Gutier. d. q. 7. n. 54. cum seqq. Gonni fall. 15. num. 8. inſu. fol. 100. Guazz. d. num.

42.

41. vers. Pro complemento, cum seqq. Sarp. cap. 5 fol. 45. Megal. in 3. part. lib. 4. cap. 2. quæst. 1. num. 20. Dian. part. 1. tract. 1. resol. 18. vers. Dices eum, & alii contra Bene d. dubit. 21. scilicet 3. à n. 2. Farinac. de immunitate, cap. 8. num. 123. in fin. Dian. sibi contrarium d. resolut. 11. vers. Verum licet ego. Malcard. d. concil. 13. 8. n. 2. 5. Thefaur. in tract. Eccles. de pœn. p. 2. verb. affassiniūm, cap. 1. fol. 154. Layman. lib. 4. tract. 9. cap. 3. num. 9. & alios, quod benignè potest amplecti.

94. Idem de mandante dicendum est cum Bene scilicet 5. Suar. dict. ca 11. n. 16. Malcar. n. 4. Frauc. Leo in thefaur. p. 1. cap. 23. n. 27. & alios proximè laudatis contra Mar. Ital. lib. 1. cap. 3. 6. 3. num. 130. Bocer. sup. lib. 1. cap. 3. num. 4. Vtrum effectu non fecundo, pecunia ordinaria mandanti, & mandatario sit imponenda? quæstionis est, de qua latè per Farinac. in præx. quæst. 123 à num. 19. Gutier. à num. 26. Ceuall. rom. 1. quæst. 540. à numer. 5. Molin. de iust. tom. 4. disputation. 25. Decian. cap. 30. ex numer. 13.

95. Ille verò, qui operam suam locat ad vulnereandum duxat at assasinū fert, unde ei auxilium immunitatē non denegabit. Farinac. de immunitat. d. cap. 8. num. 134. Dian. d. resolut. 18. vers. Non reticemus, Gutier. num. 59. Bene dicit. scilicet 4. n. 1. Decian. vbi proximè. num. 41. Ceuall. rom. 2. quæst. 901. in princ. vbi alios refert. Bonac. lib. num. 7. Peregrin. nu. 11. Guazz. vers. Secūs erit si mediant. Balard. supr. numer. 2. Anton. Gabr. commun. concul. 1. de delict. numer. 30. Ambrosiū. num. 11. & alios. Hic colligi potest, quid dicendum de illo, qui ex mandato alterius propter pecuniam futilibus cedit, vel aliam impingit; hic enim propriè assasinū non est, quanquam ob immunitatem facinoris si homini nobili iniuria fiat, & etiam ob præditionem contrariorum possit sustineri, maximè attenta corum opinione, quibus placet, his non esse immunitate subuenientem, etiam pecunia, & mandatum non interuenient, de quo etiam sup. num. 74. quod in hac specie facilius admittendum est, cum deterius delinquatur. Nec desunt, qui affirment, assasinū dici, qui quomodolibet propter mercedem delinquit, vt refert Goni. sup. ex num. 3. quæ ramen cum non omnino iuri sanctione comprobentur, con-

suetudini attendendum est, & super eo alii cogitent.

Nomine assasinorum in hoc tractatu 6 continentur, qui illis, ut assasinis fauer reeprando, vel defendendo, quod colligitur ex dict. c. 1. de homicid. in 6. & notant Bene scilicet 6. num. 1. Farinac. num. 124. Peregrin. num. 35. Gonni num. 9. Ronac. vbi proximè. vers. Secundu sequitur. Gutier. num. 63. Decian. dict. cap. 30. n. 42. Paz d. cap. 3. 6. 3. num. 140. Idem est de socijs, aliquis ad crimen perperrandum cooperantibus, Guazzin. sup. dict. num. 42. in fin. Bonac. numer. 6. Peregrin. num. 37. Barbos. vbi proximè. Curtell. dict. quæst. 18 num. 6. & alio apud Bene num. 2. De proxeneta vero est controvergia, quoniam eum, qui inter mandantem, & mandatariū intercedit, non comprehendit assasinorum appellatione, sentent Dian. part. 4. tractat. 1. resolut. 33. Gambac. Curt. lib. 5. cap. 34. num. 14. Anton. de Marin. quotidianar. resol. cap. 171. n. 5. Nouar. sup. tit. de immunit. Eccles. num. 72.

Inter assasinos etiam numeratur reslis, 97 qui pecunia, vel alio æquivalenti corruptus fallum testimoniu fert, ex quo aliquis capit, pecunia innocens det, quod vitique de iudice sententiam mortis in insontem propter lucrum proferente dicendum est. Peregrin. dict. cap. 7. numer. 42. Mar. Ital. lib. 1. cap. 5. 9. 4. 5. num. 114. 115. Curtell. supr. quæst. 19. num. 14. 15. Bene dicit. dubitat. 21. scilicet. ultim. ex num. 1. Bonac. num. 8. etiæ oppositum probabile sentiat. Dian. part. 1. tract. 1. resolut. 17. in fin. qui immunitate non gaudent, vt præfati DD. affirmant.

Sed si quis, mercede constituta, lusserit 98 hominem necari, & ante effectum subsequutum revocauerit mandatum, quanò obstante revocatione assasinū mortem intulit, quæsi lolet utrum mandans assasinū habendus sit. Affirmat Farinac. de immunit. cap. 8. n. 128. & in præx. q. 123. n. 26. 29. 82. Decian. verò d. c. 30. n. 37. videatur sentire contrarium, quando mandatarius scilicet revocatione, antequam ad actum proximum deueniret, nihilominus occidit. Cui accedit Bene scilicet 5. in fin. ex locis, ad quæ se remittit, Gutier. sup. à n. 44. At Farinaci sententia de iure verior videtur, nō tanta mandans ex parte sua delictum consummavit, quam quod in casu, de quo agimus, non est propriè mandatum, sed

con-

contractus locationis, l. non solum 1. s. Proclus. fidei intur, licet ex eo actio obturpem causam non detur, vt aduersit Decian. vbi proximè. num. 2. Atque ita cum virtusque gratia celebretur, licet conditor velit relinqui, locator renuit, ne mærcere priuatur, quod natura contractus conuenit, l. feust. 5. C. de actionib. & obligation. qui erit in quis & nullus sit, eius leges later contrahentes obseruantur. Quare tunc existimo Deciani veram esse sententiam si mandans constitutam mercedem pro homicidio traditam remittat, aut promissum solvere non recusat, cessat enim ratio occidendi, contractusque feruntur, interne soluto, atque ita postea mandatarius delictum perpetrat, mandans ut assasinū puniri non debet, qui omnem occisionem delinquendi, quam præliterat, removet. Nec obstat quod de mandato traditur communiter, vt eo revocato, mandans pecunia de dicti non incorratur, vt videat etiæ apud Bene, d. tractat. de immunit. Eccles. rom. 1. cap. 2. dubitat. 8. scilicet 9. Decian. d. lib. 9. cap. 36. numer. 32. cum seqq. Nam id procedit, quoniam mandatarius nihil interret, mandatum exequi, quod gratia mandantis duxat etiæ adimplendum, cum res integræ sit reuocationalis tempore, vt notauit Bene num. 4. Assasinū autem refert, sepposita conuentione, mortem inferre, vnde manifesta est dispositiæ ratio.

99. Ex his constat, ad assasinij crimen committendum necessario deliderat, quod aliquid pretio & inabile promitterat, vel præliterat propter homicidium, vt supponat omnes ex d. capit. 1. de homicid. in 6. & quod sola promissio, si latet docent Bene d. dubitat. 21. scilicet 1. num. 8. Farinac. d. cap. 8. num. 125. Menoch. cap. 36. nra. 42. Bonac. lib. 2. vers. Terrio pro illis. Gutier. cum alios, numer. 20. Hinc queritur, si res exigua sit, quæ datatur, vel præmititur, utrum assasinū commitatur? Negant Farinac. d. quæst. 123. num. 43. & d. cap. 8. num. 127. Bonac. num. 5. vers. Idem dicit potest, Vulpelli. cos. 143. num. 9. Ambrosiū. cap. 7. num. 9. Dian. d. resolut. 11. vers. Quartu limitatur. Quod est illud limitat Bene num. 19. 11. quando evitare propter temetiam minimam homicidium fuisse pa-

tratum, imò graulus delinqutur, cum magis vita proximi vilpendatur, de quo vide Catt. Pala. rom. 2. tract. 1. disp. vnic. punct. 9. num. 34. Quæ res, vel quantitas exigua sit iudicis arbitrio relinquitur, Menoch. de arbitrar. cas. 52. numer. 11.

Res autem prelio afflammabilis in af 100 fastinio dicitur etiam simoniacè, vel usurariè. Vadè si quis beneficiū promittat, vt homo occidatur, vel mutue, crimen hoc perpetrat, nam sefficit, quod propter commocum delinqutur, Bene d. dubitat. 21. scilicet 1. Decian. liby 9. cap. 30. numer. 17. Bonac. sup. punct. 16. 9. 1. Dian. d. resolut. 11. Balard. ad Clar. in 9. Assassinum. Quicquid deceat Guazzin. d. num. 42. vers. Nec ex matu, ex quibus nota assasinū non est, qui nulla præcedente promissione, spe tam aliquid conseqenti homicidiū ex alterius mandato perpetrat, vt pluribus laudatis probat Bene numer.

15. Illud tandem animadversione dig 101 dum est, vt si patet in se filio, quemquam occidere, pecunia, vel æquivalenti alio dato, vel promissio, non committatur assasinū, quia præsumitur filius interficer proprio odio, quod habet aduersus patris inimicum, luxa de cuncta traditam sup. num. 80. Ita Decian. d. cap. 30. num. 18.

Num. 10.

De atrocitate, & peccatis assasinij la 102 tè differunt Decian. d. cap. 30. Ant. Gom. lib. 3. cap. 3. num. 10. Gutier. d. quæst. 7. Clar. 9. Assasinum. & ibi Balard. Farinac. in præx. quæst. 124. num. 6. 7. & DD. communiter in d. cap. 1. de homicid. in 6. Qui aduersit cum D. Couar. in præfenti deterrit delinqui propter pecuniam, quam si ea non interveniret, Gregor. Lop. in 1. Glos. 1. tit. 27. p. 7. Paz d. 9. 3. num. 137. Anton. Gom. vbi proximè. Decian. numer. 4. Gutier. numer. 61. Gonni d. fallent. 15. num. 6. fol. 100. colvam. 3. post princip. Clar. vnu. 7. in fin. Imò quod fieri abque peccata gratis potest, propter intermissionem etiæ punitur accidit, l. mariti 29. 9. plcit. Hu

tur, ff. ad leg. Jul. de adulter. Capyc. decis. 155. in 6. dubitat. Decian. vbi proxime. A qua criminis immanitatem prouenit, vt in eo leuiores probationes ad poenam etiam ordinariam imponendam sufficiant, quam regulariter in aliis, Decian. num. 22. Roland. conf. 1.4. num. 14. volum. 4. Clar. sup. num. 6. Gutier. num. 21. Ceull. d. quæst. 901. num. 43. & plures apud Barbof. in collectan. ad d. cap. 1. numer. 20. Quod in eo textu expressum cautum habetur. Quicquid dicat Bene d. scilicet 1. in fine, quoad immunitatis priuacionem.

Ibi: Sed ut ad assassinos redeam;

103 Quanquam omnes fateantur, decisionem d. cap. 1. de homicid. in 6. siue promulgatae aduersus eos, qui infideli opera utebantur ad Christianos occidentos, communia tamen Interpretum confessio ad illos extenditur, qui pecunia homines conducunt, vt homicidia perpetraent fidei Christiani, sive infideles sint, & ita contra D. Couar. pecunia illius confituationis incuriri, docent Bene d. scilicet 1. num. 7. Farinac. in prax. quæst. 8. num. 83. & quæst. 123. num. 21. Bouadill. in Politic. tom. 1. lib. 2. cap. 18. num. 37. Gutier. num. 4. Brun. a Sole in questionib. legal. quæst. 34. num. 25. Gregor. Lop. vbi proxime. Mar. Italia sup. lib. 2. cap. 5. num. 14.9. Decian. num. 4. Anastaf. Germon. de Sacror. immunit. lib. 5. cap. 16. num. 67. Cler. num. 1. Ambrofim. de immunit. cap. 7. num. 1. cum seqq. Barbof. in collectan. ad d. cap. 1. num. 24. Et alii innomeri, quos hi referrunt. Quæ sententia cum sit consuetudine comprobator (qua est optima legum interpres, si de interpretatione 37 ff. de legib.) vt tentant Gregor. Lop. Decian. Bouadill. Brun. & ceteri vbi supra, omnino amplectenda est in praxi, quanquam contraria, quam D. Couar. hic tuerit de luce verior videatur, vt sentiunt Suar. de censor. disp. 23. num. 46. Petr. Gregor. synagogat. iur. part. 3. lib. 35. cap. 5. numer. 2. vers. A quibus, Nauar. in Manual. cap. 27. num. 136. Plaza in Epitom. delictor. lib. 1. cap. 22. num. 43. Anton. Columb. de controvrsie in caus. crimin. art. 157. & alij tam Theologi, quam Iurisperiti, quos re-

fert Gonni d. fallent. 15. & Gutier. sup. num. 3. Ibi: cribunt etenim Archidiaconus.

Assassini per translationem, & simili lititudinem dicuntur etiam fideles, qui pecunia, vel alio & quivalenti conducti homines encant, propriè tamen erant populi quidam infidelium ex Syria, qui Mahometi errorem profitebantur, à Barbaris sanctissimi habebantur, putabantque opus più exercere occidendo fuisse scilicet, vel Principis inimicos propter, quod mortem oppere minimè formidabant, horum opera Christiani aliqui opprimebantur ex mandato etiam fidelium, qui illos, mercede constituta, conducebant, de quibus agitur in d. cap. 1. de homicid. in 6. Notatur per Menoch. cos 360. ex num. 40. Bene d. scilicet 1. num. 3. Bouadill. sup. vers. Volaterrano escribe, Suar. d. cap. 11. num. 15. Petr. Gregor. vbi proxime. num. 2. Bonacini. d. 9. num. 2. vers. Respondea nomen, Gutier. num. 2. Decian. d. cap. 30. num. 1. Gonni. fallent. 15. num. 2.

Vers. Primum verè censeo.

Quod Summus Pontifex in d. cap. 1. 105 ponens in eo stabilitis afficiat laicos etiam tibi in temporalibus non subditos, probant aduersus D. Couar. Decian. num. 5. Gutier. num. 19. Clar. num. 4. & alii laudati sup. num. 102. in princip. qui ita sentiant. Ratio est, vt aiunt Gutier, quia hoc crimen, etiam fidelis occidat atrocissimum, crudele, & inhumanius est, vt prater citatos sup. num. 103. in princip. ponant Montiel. reg. crimin. 6. num. 2. 3. Barbof. in collectan. ad d. cap. 1. num. 2. Ceull. d. quæst. 901. num. 28. Quamobrem potuit Summus Pontifex pecunas temporales statuere in eos, in quibus temporealem potestatem non habebar, cum in vitrope casu ratio atrocitatis delicti militet. Per conformatum qui pio D. Couar. citati d. num. 104. in fine, hanc quoque eius conclusionem probasse, conseqvens est. Qua magis iuri conuenit. Vide Pat. Suar. de legib. lib. 3. cap. 6.

Ibi: Nam licet iurisdictio temporalis.

Iurisdictionem spiritualem à tempo 106 rali

rali distinctam esse probat, cap. licet ex suis capo 10. de for. competent. cap. solite 6. de maiorit. & obedient. cap. dun 10. 96. distinct. 1. 3. tit. 1. lib. 4. Recopilat. Glos. verb. ad Regem in cap. caufam 7. qui si, sicut legit. Cardin. Bellarmio. controveriar. lib. 5. de potest. Pontif. tempor. cap. 6. col. 1. 2. Bouadill. in Politic. tom. 1. lib. 2. cap. 17. a. princip. Fusc. de iustitia. lib. 2. cap. 21. ex num. 1. Decian. sup. tom. 1. lib. 4. cap. 11. nn. 1. Castr. de leg. penal. lib. 2. cap. 10. cap. 436. Azuedin. in d. 1. 3. Recopilat. nu. 1. Ceull. commun. tom. 1. q. 7. 3. 9. nn. 8. vbi latet, & alii plures apud Bouadill. cap. 18. num. 60. lib. B. Vtique tamen resider in Summo Pontifice factum habitu, vt probant ex alij Bouadill. d. cap. 17. a. num. 3. Ceull. ex num. 46. atque ita publica delicta laicorum, quorum in temporalibus non est dominus, valet coercere, Anastaf. Germon. de Sacror. immunit. lib. 2. in princip. num. 19. Bouadill. nn. 10. vers. Bien confit. De quo vide Patr. Suar. vbi proxime.

Ibi: Imò, & Imperator ipse.

107 Imperator quoque si pecunia, vel equi valenti fecerit hominem iurisci adhuc per assassinum Christianum peccatis d. cap. 1. subiectis, Gutier. vbi proxime. Decian. d. cap. 30. num. 6. Heilens. in d. cap. 1. num. 19. Farinac. d. quæst. 123. num. 23. & idem de Cardinalibus scribit Mart. de iurisdict. part. 4. cos 85. num. 11. & cos 129. num. 3. ac de Episcopis, vel Archiepiscopis Clar. num. 3. Farinac. numer. 25. Decian. num. 15.

Vers. Secundo, infero.

108 Quod excommunicatione, de qua in d. cap. 1. non liget eos, quos vulgo assassinos appellamus, quando scilicet per hominem Christianum homicidium perpetratur docent D. Couar. sequit Bonac. tom. 3. de excommunic. extra Bull. disp. 2. quæst. 2. punct. 33. Nauar. d. cap. 27. numer. 136. Suar. vbi proxime, scilicet 4. numer. 47. & alii, quibus addendi sunt relati sup. numer. 104. in fine, qui cum D. Couar. contra communem tenent, d. cap. 1. ad eos, qui per Christianos assassinios alios perirent, non pertinere. Tamen his aderatur eadem communis

Ibi: Nec mirum ita à Romano Pontifice.

Princeps Ecclesiasticus potest condere 111 legē interrogant pecuniam mortis pro aliquo

H. 2. de.

fententia, qua poenas dicti textus ad huiusmodi delictum extendit, culus fautoris ibidem laudatur, & inspecie quæd excommunicationem, quod hodie incurrit per assassinos Christianorum opera vientes, mercede constituta, ad Christianos utique interficiendos sentient Sayr. de censuris lib. 3. cap. 34. num. 21. Fillius. tract. 14. cap. 4. quæst. 10. num. 65. Gutier. num. 1. 3.

Vers. Tertio, eadem ratione.

Ad hæc quoque videnda sunt tradita 109 sup. num. 104. nam qui D. Couar. sequuntur ibi, hanc utique illationem defendunt. At qui communem amplectuntur, etiam sentiunt, dissidat, seu bannire in esse, qui per homines fideles, vel infideles pretio conductos Christianos extinguit more Assassinorum, ut expressim notant Gutier. ex num. 11. Castr. num. 4. Carter. in prax. crimin. §. 5. nn. 8. Decian. d. cap. 30. num. 7. Sayr. in clan. Reg. lib. 7. cap. 11. num. 12. Farinac. d. q. 123. num. 8. Cardo. in prax. iudic. verb. Aſſassinuſ num. 3.

Ibi: Ea vero dissidationis pena.

Dissidatus dicitur, qui à quocunque in 110 puni occidi potest, Decian. vbi proxime, Ceull. d. q. 901. num. 5. Ruini. cos 4. nn. 14. volum. 5. Barbof. in collectan. ad d. cap. 1. numer. 19. Greg. Lop. in l. 3. Glos. 4. tr. 27. p. 7. (vbi quod poterit impune occidil propter pecuniam ab iniicio acceptam, vt dixi sup. num. 92.) Gutier. num. 1. Sed an patre sijum dissidatum posuit absque pena occidere? Negat Decian. sup. contra Carter. d. num. 8. Similiter nec frater, aut filius patrem, vel fratrem occidere potest, Menoch. et alij cos. 11. 89. nn. 28. 29. & de arbitrat. lib. 1. p. 90. num. 43. quem vide ex num. 48. vbi de occidente bannitum ob propriam iniuriam, vel proditorē, quos extra ordinem puniendos docet. & Clar. in prax. §. Homicidium à num. 59.

dellato, quanquam sententiam iudicalem, qua aliquis ad mortem damnatur, ferre non permittatur, Decian. num. 8. Gutier. num. 16. qui erat D. Couar. sequenti assertum, non fieri irregulariter, qui Principi seculari consilium praesliterit, ut legem condar sub poena mortis aliquid prohibitem. Ratio est, quia neminem in particulari lex morte afficit, sed solum generaliter transgressoribus illam ministratur, quemadmodum etiam licet scripti librum, eti Ecclesiasticus fit, intrare iudices in causis criminalibus, ut ex aliis probat Bouadili. d.lib. 2. cap. 17. num. 27. omnino ad premisa videndum ex num. 24. Quid si consiliarius, vel doctor consulatur a iudice, num teneatur reum occidere? & respondet teneri, non effici irregulariter docet Dian. post alios part. 3. tract. 5. miscellan. refid. 80. licet plerique alter tentiant, illud autem communiter probatur, posse ab illo irregularitate periculo dicere quid in communi legis causum sit, non confundendo in particulari, nec aperiente quid ipse sentiat in causa de quo interrogatur, vt docent DD. quies idem Dian. ibi referit, vbi etiam alii, qui existimant nullo modo interrogato lictum esse in causa sanguinis respondeantur.

Vers. Quartio, exdem ratione corstat.

112. Affassiali reos esse ipsos, qui locant operas suas, ut homines perlignant, atque ita Ecclesie immunitate non gaudere, probabui ex pluribus sup. num. 8.4. & quod penitus omniibus statutis in d. cap. 1. affici debant, cum earum capaces fuerint, ut fideles, qui hodie propter pecuniam alienum inimicos essent, docent Bene d. cap. 16. dubit. 21. sect. 1. num. 6. Farinac. d. q. 123. num. 19. Gutier. num. 12. Decian. num. 9. Scortia rhetor. 385. Boff. in prax. tit. de mandat. ad occident. num. 13. Paz. num. 137. Gonni d. fallient. 15. num. 7. fol. 190. Salced. ad Bernard. Diacon. in prax. cap. 90. alias 100. ref. Secundus caus. Canteza lo questionib. criminib. q. 1. de questionib. tangent. punit. delicti. cap. 6. m. 4.8. Barbos. Jup. num. 7. licet contra tentias Greg. Lop. in l. 3. Glos. s. lib. 9.7. Notandum vero est, quod eti in d. cap. 1. mentio non fiat affassiorum infidelium, qui Christianos occidabant, non fuit, ex def. du potestatis, sed quia pœna ibi statut. illis non co-

veniebat, Pontifex enim potest, maxime pro defensione fiducium, poenas statuere aduersos infideles, vt latè & eruditè probat B. loan. Capitulan. de Antbor. Pontifice, part. 2. principal. & princip. in tract. DD. tom. 13. fol. 38. Greg. Lop. in l. 2. Glos. 3. tit. 23. p. 2.

Ibi: In d. ipso interfectores.

Qui Affassiorum more concili pe- 113 cunia homines interficiunt, ultimo sup- plicio aff. eti membratim secluduntur, ten- tente ad caudam equi in locum sup- plicij trahi, ut obseruant Clar. d. q. Aff. finitum. num. 4. Plaza in epir. delict. lib. 1. cap. 19. n. 5. Carter. Jup. n. 49. Gutier. num. 13. Carter. Jup. q. 5. n. 35. Decian. num. 31. Ce- nall. Jup. n. 6. 7. Imo cum hoc crimine comittitur frequentius proditione homicidium sic perspectans de iure Regio etiā dimidia bonorum suorum parte mulctabitur, fides applicanda. Ant. Gom. variar. lib. 3. cap. 3. nu. 10. vers. Item etiam dicitur, Gutier. num. 15. Cant. vbi proximit. de quo est l. 10. tit. 23. lib. 8. Recopilat. Pecunia vero, vel res ob homicidium accepta debet restituiri ei, contra quem mandatum est, veleius hereditibus, Greg. Lop. in d. l. 3. Glos. 1. lib. 27. p. 7. Decian. num. 35. Carter. num. 30. Capyt. decif. 155. num. 27. Balard. ad Clar. sup. m. 9. qui. Decian. & alii aquerunt, hæredem affassini ad restitutionem hantere, cuius etiā cum defuncto conte- statanoit.

Vers. Quinto, hinc appetat.

Vt poenit. de quibus in d. cap. 1. locum 114 habeant, necesse est, quod Christianus sit, qui interficiatur, ut ad noratorem Decian. n. 10. Carter. num. 15. Clar. n. 2. Boff. sup. num. 22. Gutier. n. 8. Paz in prax. tom. 1. part. 5. cap. 3. n. 135. Plaza. sup. d. cap. 19. n. 8. Gonni d. fallient. 15. num. 7. Malcard. de probat. conc. 138. n. 13. Guazzin. sup. defens. 1. cap. 38. nu. 42. vers. Ac etiam requiritur, Aloys. Ricci. in prax. aurea refolit. 38. Farinac. in prax. q. 123. n. 33. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Aff. sicut. vers. Hinc oruntur. Peguer. crimin. decif. 5. num. 29. Quod etiā commune admodum sit, contrarium la- re defendi potest, ut alii placet, quos ipse retrull. sup. num. 91. de immunitate agens.

Vers. Sexto, deducitur.

Supponendum est, prout in d. cap. 1. dispo- 115 nitur, quod Clericus affassimus iure ipso de positionis poena incurrit, quod aduentum

Be-

Ibi: Sic & speculator.

Hoc iam declaratum est per Gregor. 11. XIIII. vbi expresse statuitur. statim Ec- clesiæ immunitatem non suffragari, quod ut alii dixi intelligi nequireret affassius illis infidelibus, de quibus in d. cap. 1. quo- niam tunc temporis iam non grauibus.

Num. 1.

Excommunicatio non impedit, quod excommunicatus Ecclesiastice immuni-

tate defendatur, Saard. tom. 1. de Religion.

tract. 2. lib. 3. cap. 10. num. 3. Clar. in prax.

§. fin. q. 30. num. 18. Bonacino. in summ. tom.

3. de excommunicat. in partic. ext. Bull. diff.

2. q. 3. punct. 16. §. 5. num. 3. Farinac. de-

munit. cap. 2. num. 44. & in prax. q. 28. num.

39. Decian. tract. crimin. tom. 2. lib. 6. cap.

26. num. 3. Dian. part. 6. tract. 1. refolut. 26.

vers. Quero tertio, Gonni de immunit. fal-

lēt. 19. n. 1. in tract. fol. 101. Anaf. Germ.

de Sacror. immunit. lib. 3. cap. 16. §. 5. num. 7.2.

Guazzin. de defens. reor. defens. 1. cap. 37. n.

54. Bene de immunit. Ecclesiast. tom. 2. cap.

16. dubit. 10. sect. 3. Gregor. Lop. int. 4.

Glos. 1. tit. 11. p. 1. Carthar. decif. crimin.

59. num. 17. Bonadili. tom. 1. lib. 2. cap.

14. num. 50. Petr. Gregor. d. libr. 33.

cap. 22. num. 1. Paz in prax. tom. 1. part. 5.

cap. 3. §. 3. num. 112. Et omnes fere, ex-

cepitis paucis quibusdam quos refert Fa-

tinac. d. cap. 2. num. 45. 78. Gonni sup. qui

meminit eorum, qui fenerant, excom-

unicatur ad hominem non gaudere im-

minitate, fecus à luce. Sed communis sen-

tentia omnia à tenenda eis, nam Ecclesia

priuilegium habet generale tenui om-

nes, qui ad se cōfugiant, nisi in casibus ex-

cepitis in iure. & nulli cauti reperitur,

quod excommunicatus immunitate pri-

uetur, neque inter effectus excommuni-

cationis illenumeratur, vt obseruat Suar.

sup. Nec refert, quod excommunicatus

mortuus non admittatur ad Ecclesiam,

näm iure ita constitutum est, vt sepulta

careat Ecclesiastica, & in hoc nullus favor

Ecclesiæ versatur, sicut in immunitate. Ex

quo etiam responderetur ad aliud funda-

mentum Felini & sequacium, licet enim

excōmunicatus rebellis sit Ecclesia, tam-

enim defendi debet ab eadem, cum hoc in ho-

norem Sacri loci cedat, et priuilegium im-

minitatis concelebri sit. Neque excōmu-

nicato interdictum materialis Ecclesiæ i-

gressus, sed quatenus ordinatur ad alios.

Hn. 3. dum

dum Divinis, quod eidem non licet, Bonac. & Decian sup. & hoc intelligas etiam in excommunicato publice denunciato, vaudentur Dian. & Bene locutus.

- 120 Idem dicendum est de homine interdicto, propter rationes proxime persicas. Suar. d. n. 3. Gambacurt. de immunitate. lib. 4. cap. 10. n. 4. Gomni. n. 1. in fine, Bene scilicet 2. Dian. superius. Quero secundo, Farinac. n. 4. Ambrofio. de immunitate. cap. 8. n. 12. & alij communiter aduersus Felicium in cap. 2. n. 6. de exceptionib. Decian. num. 14.

Vers. Decimotertio, quanvis excommunicato.

- 121 Infidelem, qui ad Ecclesiam confugit, non esse dignum, vt in ea tuerat, docent Farinac. in prax. q. 9. n. 6.8. Bene. sup. scilicet. 4. n. 1. v. Peregrin. de immunitate. cap. 12. num. 1. Clar. num. 17. Suar. sup. num. 11. Gomni fallent. 1. 8. num. 4. Sarp. de iur. Aylor. cap. 5. fol. 5.8. Guazzin. c. p. 38. num. 3. Ambrofio. de immunitate. cap. 8. num. 8. Paz. num. 106. Pereira de man. Req. part. 2. cap. 5.1. num. 5. Bonacin. sup. 9. 10. num. 3. Qui contrarium probabilitatem dicit, Marquard. de Iudeis, part. 1. cap. 8. Decian. d. cap. 26. num. 2. Franc. Leo. in thesaur. For. Eccles. cap. 13. num. 13. Corteil. sup. lib. 1. q. 22. Bouadill. d. cap. 14. num. 5.1. Lotter. de re beneficiar. lib. 1. q. 13. num. 109. Gutier. d. q. 7. num. 5.1. & alij plures. Hec sententia maxime nititur. 1.1. C. de ys. q. ad Eccles. confugiant, vbi infidelibus immunitatis auxilium desegatur, cui decisioni standum est cum simus in re dubia, & iure Canonico expressum non decisum, vt tenent Suar. num. 10. Decian. & alij supra. Alla fundamenta sunt apud Bene, qui late disputat. Quae resolutio procebat in Indeis Sarracenis, alij vnde, qui Sacrum Baptisma non suscepserunt.

- Ibi: Contrarium tamen notant.
- 122 Sed aduersus D. Couar. & prefatam communem opinionem alij plures sentiunt, infidelibus non esse immunitatis auxilium subtrahendum, vt Mar. Italia de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 3. §. 1. Fagund. de p. except. Eccles. lib. 4. cap. 4. n. 4. Barbos. de iur. antuers. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 4. vbi relatur, ita fuisse per Sac. Congregat. immunitatis declaratum me fe Februario anno 1631. Portell. in dub.
- Regular. verb. Ecclesiastica immunitas, n. 10. Riccoll. de iure person. ext. grem. Eccles. ex i. lib. 2. cap. 12. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 9. cap. 2. ques. 9. Carol. Martana in conuers. iur. part. 1. respons. 51. num. 3. Ludovic. Cortes in tract. de immunit. Eccles. part. 3. cap. 3. Dian. part. 1. tract. 1. resolut. 22. Greg. Lop. in l. 4. fol. 1. tit. 11. p. 1. Ceual. tom. 1. q. 269. Quae sanè opinio de iure defendi potest ex rationibus, quas pro illa Dian. considerat vbi proxime, cui adspiciatur l. 2. d. tit. 1. ibi. Todo ome, prout aduerit Gregor. Lop. d. glof. 1. & Bouadill. vbi proxime. Et vtra alia fundamenta considerandum est, quod egregii Sacra Scriptura Interpretibus placet ius Asyli in lege veteri etiam Gentibus fulsse commune, vt dixi sup. n. 18. licet Bene oppotimus probet d. scilicet 4. & num. 12. Præterea Beyerline K. in thes. rit. human. tom. 1. verb. Asylum, à princip. refert, idolorum delubra apud nationes aliquas, vel exteris alijs fuisse, quo magis omnibus venerabilis fiebant. Qua ratione temporum veri Dei sanctitati hoc ipsum tribendum est, vt in eis nequit Christiani, sed etiam infideles sint tui, in qui bus tuendis pietatis, ac Mactatissimam amplitudo magis splendet. Nec ex iurius Cæsarei constitutione in d. 1. restrainingendum est priuilegium generaliter Eccles. & confessum, vt omnibus confugientibus sua immunitate subueniat, maximè cum verisimile non sit, quod Sacrorum Canonum Conditoris exclusionem infidelium omiserint, si eos indignos Ecclesias immunitate iudicarent. Tamen contrarium receptus est.
- Prior autem sententia solet limitari, 123 in infidelis ad Ecclesiam confugiens, postulet baptizari absque fictione, vt tenent Suar. d. cap. 10. num. 11. Nauar. in Manual. cap. 25. num. 10. Balard. ad Clar. d. q. 30. n. 23. Gambacurt. lib. 2. cap. 7. num. 8. Diana. Pereira, Bonacin. Paz. Gutier. vbi proxime. Cardof. in prax. iudic. verb. Eccles. num. 3.1. & plures apud Bene num. 25.
- Oppotuit suffitent Decian. sup. 124 Guazzin. num. 4. vers. Tamen, Ambrofio. d. cap. 8. num. 8. & alij, qui sentiunt, infideles baptizatum in eo periculo constitutos simulante poscere, vt poenam mortis evadant, & ita lege præsumi, d. l. 1. C. de ys. quid ad Eccles. In qua controversia cum Suar. & Bonacin. dicendum est, quod si

In-

Iudeus, vel Gentilis cupiebat absque co-
gitatione confugere ad veram Religio-
nem convertere, & interim delicto pa-
trato, confugiat ad Ecclesiam & Baptismum
perat, erit omnino tuendus, quia
cessat ratio simulationis. Si vero postquam
ad Sacrum Asylum se recipit, ostenderet se
vele, fulcire Baptismum, poterit Ec-
clesia eum retinere, ut experatur, an ficte
conqueratur, nec ne, atque ita illum tue-
ri, vel non, et si aliqui teneant esse pre-
sumptionem iuris, & de iure, quod simu-
lata sit conquerio, quorum meminit Suar.
num. 12.

Vers. Decimoquarto, eadem ratione.

- 125 Supponendum est, quod confugiens ad Ecclesiam propter crimen haeresis nullo modo ab ipsi defenditur, nam causus iste expressum excipitur in d. Bulla Gre-
gor. XIV. notant Bene d. cap. 16. dubit. 22. num. 1. Suar. d. cap. 10. num. 13. Gutier. d. delict. q. 7.1. num. 2. Cardinal de Lugo in tract. de fide, disp. 24. Decian. tom. 1. lib. 5. cap. 40. num. 7. & tom. 2. lib. 6. cap. 26. n. 4. Filliuc. tract. 15. cap. 6. ques. 8. num. 151. Ambrofio. cap. 8. num. 1. Bonacin. §. 10. num. 1. Bouadill. sup. num. 5.4. Idem di-
cendum est defensorib. hereticorum, de apostatis, fortileg. alijisque de haeresi
suspectis. Bonacin ibidem. & num. 2. vers. Hinc patet, Farinac. de immunitate. cap. 13. num. 175. Bene cum alij, vbi proxime. 3. Bonacin. num. 2. vers. Secunda sententia, Mar. Italia d. §. 6. num. 7. Caffr. Pal. tom. 2. tract. 11. disp. vno. punct. 7. num. 4. Dian. sup. resolut. 29. Azor part. 2. lib. 9. cap. 9. ques. 9. Filliuc. sup. num. 151. Portell. nu-
10. Trullench. in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 2. num. 8. & alij. Similiter Religio-
sus apostata immunitate non caret, nisi in Ecclesijs eius Ordinis, quem deseruit, Dian. sup. resolut. 23. Bouadill. d. num. 57. Bene dubit. 24. scilicet 16. Decian. d. cap. 26. num. 13. Farinac. nn. 169. Mar. Italia. d. lib. 1. cap. 3. §. 1. num. 17. vers. Ex his ergo, Guazzin. num. 7. Rebuff. ad l. Gall. tom. 2. de im-
munit. Eccles. art. 1. Glof. 1. num. 25. Per rationem textus in cap. fin. de immunit. Ec-
clesiar. in Ecclesijs propriis Religionis non
est tutus. Que intelligas secundum eos,
qui tenent etiam Ecclesiasticos immuni-
tatem gaudere, aliqui apostata hic a qua-
cumque Ecclesia extrahetur, vt aduerit
Bene, vbi proxime.

Num.

Num. 12.

- 128 Reus, qui ad Ecclesiam peruenit, infestante judice, & satellitibus persequenti-
bus ipsum, ab ea extrahendus non est. Suar.
cap. 11. num. 19. Farinac. in prax. q. 28. nu.
41. Gutier. vbi statim num. 6. Clar. d. q. 30.
nu. 19. Gom. fallent. 31. fol. 106 Decian.
d. lib. 6. cap. 28. num. 31. Bouadili. num. 61.
62. Cur. Philip. tom. 1. part. 3. q. 12. num.
13. Paz. num. 4. Salazar de yju. & confes-
tudin. cap. 6. num. 19. Bonac. q. 4. nu. 17.
Guazzin. cap. 37. nu. 42. Tusch. lib. E. conc.
10. num. 29. Ambrofin. sup. cap. 10. nu. 13.
vers. Nec non, & ita vbi receptum esse pie-
rique testantur.

Num. 13.

- 129 Is, qui per locum gaudentem immuni-
tate captus a familia iudicis secularis ad
carcerem, vel supplicium ducitur, defendi
neque praetextu immunitatis, cum liber-
atum Asylum non veniret, prouo deside-
ratur. Bene d. scil. 10. num. 4. cum seqq. Fa-
rinac in prax. q. 28. num. 69. & de immunit.
cap. 15. num. 201. Suar. sup. num. 18. 19.
Tusch. conc. 12. num. 28. Guazzin. nn. 43.
vers. Hec dicta ampliatio. Frac. Marc. decif.
989. to. 1. Decian. n. 30. Curtell. lib. 1. q. 25
num. 8. 9. 30. Gutier. practicas. lib. 3. q. 6. 3
princip. Bonac. num. 21. Bouadili. nu. 62.
vers. Mates de aduentis. Scottis theorem.
385. Cur. Philip. nu. 12. Anton. Gom. ra-
ni. lib. 3. cap. 10. num. 2. vers. Quarto li-
mita. Azeued. in l. 1. num. 11. tit. 2. lib. 1.
Recopilat. Dian. part. 1. tract. 1. refol. 30.
Quianhe de loris rigore veriore agnoscit,
qua sane tenenda est, quanquam con-
tra illam probent ipsi Dian. Paz. num. 47.
Nauar. cap. 25. nu. 19. Germon. lib. 3. cap.
16. num. 35. Villagut. de extens. leg. cap. fin.
num. 40. Salaz. sup. cap. 7. num. 19 in fin.
Clar. num. 22. Peregrin. cap. 5. num. 8. Qui
dislinxit existimans priorem opinionem
veram esse, quando reus necessario duci-
tur per locum Sacrum, quia per alium
non poterat; posteriorem, si voluntarie
ab illo necessitate per Ecclesiam encue-
tur.

Eadem ratione mulier carcerata in Mo-
nastry loci immunitate non gaudet,
Greg. Lop. in l. 5. Glos. 2. tit. 29. p. 7. Boua-
dili. sup. Cur. Philip. num. 10. Azeued. in l.
3. num. 12. tit. 2. lib. 1. Recopilat.

Vers. Decimoquinto, perpenitus primis.
130 Qui captus per iustitiae ministros co-

rum manus evadit, & in Ecclesiam se con-
fert, ab ea encliti iure non potest, Suar. vbi
proxime, num. 19. Farinac. de immunit. cap.
15. num. 196. Bene d. dub. 10. scil. 7. num.
1. Tusch. sup. conc. 10. nu. 21. 30. Laymen
lib. tract. 9. num. 9. Guazzin. d. cap. 37. n.
39. Ambrofin. cap. 10. num. 13. Bonac.
num. 16. Gutier. num. 5. Dian. part. 6. tract.
1. refol. 27. vers. Confirmatur supra dicta,
Paz. num. 41. Bouadili. vbi sup. Decian. n.
32. Cur. Philip. num. 15. lib. ob casu ex-
ceptum.

Quod ampliatur, etiam si ab aliis iusto
lente reus eripiat ad fugam Bene num.
2. 3. vbi plures. Corres sup. part. 3. num. 21.
Farinac. vbi proxime, Dian. sup. vbi sed
hanc sententiam, & tral. 8. refol. 5. Mar.
lib. 1. cap. 6. q. 2. 2. num. 10. licet con-
trarium, sentiant Nouar. in summ. Bullar.
tit. de immunit. num. 14. Palqualig. decif.
486. Peguera decif. 251. Ambrofin. cap. 10.
num. 10. Gamma decif. 141. Sed prior opini-
o longe communior est, ac optimè pro-
batu. Bene d. cap. 16. dubit. 33. ex num.
22. Qui recte sit, quod etiūm inferentes
satellitibus perperam faciant, ac grati pe-
nitentia digni, tamē Ecclesia iure suo virtut
fauens ad se liberet confugient. Ad id
verò, quod obiectur de restituitione fa-
cienda iustitia seculari, qua spissata est
qua præcipue aduersarij nituntur, potest
respondi, et locum non esse, quemad-
modum nec partitioni delitorum, in qua
publicus favor versatur, properet reueren-
tiam locis Sacris debitam; magna enim
est ratio, qua pro Religionis facie, ut in-
quit Papinianus in l. sunt personæ 43. in si-
ste. ff. de Relig. & sumpt. funer.

Similiter responderendum est de eo, qui per vim etiam vinculus secum ducens fa-
tilitatem a quo decebat, Ecclesiam in-
gressus est. Bene d. scil. 7. num. 2. 3. & du-
bit. 19. scil. 2. à nu. 4. Farinac. de immunit.
cap. 16. num. 227. Dian. part. 1. tract. 1. re-
solut. 13. Quam sententiam defendit
Bene d. scil. 2. afferens, quod iste reus lib-
er confugit, quandoquidem ipse ini-
tum fatilitatem trahit ad Ecclesiam, & non
trahitur, vt captus confugiat dicatur.
Quod ibidem post Farinac. & Dian. am-
pliat, quanvis vulneret ministrorum iustitiae
cum magna sanguinis effusione. At contra
tenent Curtell. lib. 2. q. 13. Villadieg.
in Politic. cap. 3. num. 26. Gam. bacurt. de
immunit. lib. 4. cap. 18. num. 6.

Vers.

Vers. Decimoctavo, ex his constat.

- 133 Reus, qui effracto carcere in Ecclesiam se recipit, si crimen exceptum non perpe-
trasset, euellendus non est, sed immunita-
tis auxilio luatur. Ita cum D. Cour. af-
ferunt Suar. num. 18. 19. Farinac. in prax.
q. 28. num. 41. & de immunit. cap. 14. num.
200. Bonac. d. 9. num. 16. Petri Greg.
syntagma. iur. lib. 13. cap. 22. num. 2. vers.
Non effractores carcerum, Peregrin. cap. 5.
num. 9. Bouadili. num. 6. 16. Dian. part. 1
tract. 1. refol. 19. Ambrofin. cap. 10. num.
11. Cur. Philip. num. 11. Azor sup. part. 2.
lib. 9. cap. 9. vers. Quid dicendum. Sed com-
munis est omnia amplectenda, quām si
ne distinctione admittendam est, ita ut
nullo modo reus extrahendus sit ab Ec-
clesia. docent Bonac. Bene. & Dian. vbi
sup. Hæc dicta sunt de carcerato iusti,
nam qui iniquè invincibilis detinetur, an
teneatur præcisè relaxationem iuramen-
ti postulare: dixi lib. 1. cap. 2. a. n. 48.

Vers. Decimonono, oportet perpendere.
Vt innotescat, quibus casibus Ecclesia 137.
immunitas delinqüentibus non suffragetur,
verba Gregorianæ Constitutionis,
qua omnes continent, sicut præmittendia,
ibi: Ali unam tantam formam reduci-
mus, & moderamur, ut laicos ad Ecclesias,
locaque Sacra confugentibus, si fuerint pu-
blici latrones, visarumque graffatores, qui
itterna frequentata, vel publica strata obser-
vant, ac viatores ex infidelijs aggrediuntur, vel
depopulatoris agrorum, queque homicidia,
& mutilaciones membrorum in Ecclesijs, ca-
rumque cimiterijs committente non veren-
tur, aut effosij, vel heresijs, aut Leje. Ma-
iestatis rei in personam ipsiusmet Principis,
immunitas Ecclesiastica non suffragetur.

- Quæ constitutione confirmatur quod 138
ex cap. inter alia de immunitat. Ecclesiar.
docet D. Cour. scilicet depopulatoris
agrorum non gaudere Ecclesiastica im-
munitate. Sed dubium est, an post eam
constitutionem etiam diuersus depopu-
latores censatur exceptus, nam est in d.
cap. inter alia, oīū excipiat ut dicitur us,
in precitata Bulla de cepopulatoro agi-
tur simpliciter, atque ita omnium depopu-
lator videtur comprehensus & ita tenent
Farinac. de immunit. cap. 11. nu. 16. Scottis
theorem 385. Barbol. de iur. vniuers. Eccl.
sistic lib. 2. cap. 3. num. 87. Lezana sup.
num.

num.10. Bonac. §.6.nu.5. Dian. part.6. tract.1. resol.15. ver. Verum publicis, cum seq. Guazzin. cap.38.num.38. Ambrofin. cap.4. num.5. eti alius tenuerit Caff.Pal. d. dis. vnic. punct. 9.num.5. quod probabile dicit Bene dubit.17.n.2.3. Pellizz. n.11.

- 139** De nocturnis depopulatoribus agrorum nullum est dubium, quia immunitatem non mereantur, ut notarii Bene dubit.16. Farinac.d.q.28.n.50. & d.cap.11 n.158. Bonac. & Dian. ubi proxime. Bouadill. n.24. Guazzin. ubi proxime. n.37. Suar. n.4. Clar. d.q.30.n.9. Paz.n.66. cum alijs. Decian. cap.28.n.3. Pellizz. num.11. **140** Depopulatoris agrorum dicuntur, qui segetes in agris surripunt, vel vineas, & fructus deuastant, ut obliterant Decian. Bene, Paz, Bonac. & alijs sup. incendiatis quoque agrorum inter depopulatoris ressententur, non siue in virbe domos incendunt, nisi mors altius subsequatur, que cum proditorie inferatur, homicida immunitatem non consequetur, ita Bene num.6. Bonac. num.6.

Ibi: Sic etiam excipitur famosus latro.

- 141** Latronem, vel grassatorem publicum ad Ecclesiam conuolantes extrahit posse, ut debito coerceret, adnot. est Suar. Clar. Bouadill. fns. Bene dubit.13. num.1. & dubit.18. ubi de glatoriis Petizz. num.9. Aut. Gom. d.lib.3. cap.10. num.2. Barbol. d.cap.3. ex. nu.78. Gutier. sup lib. 3.7.4. num.2. Decian. num.2. Bonac. sup. num.1. Gregor. Lop. int.4. Glif. p. tit.11 p.1. Dian. d.resolat.15. in princip. Guazz. num.33. Farinac. de immunit. cap.10. num. 147.

- 142** Quis autem publicus latro censeatur, ut immunitate peccaret, explicita prouati DD maximè Decian. Bene, Farinac. Bonac. Barbol. Guazzin. Petizzat. Ex quibus colligitur, multa desiderari. Prin. unum, quod violenter furatur. Secundum, iuviis publicis, & frequentatis sine in terra, sive in mari depravari. Tertium, actus reparationis, non enim ex vacuo furot qualificato, ut aliquis est, aliquis publicus latro dicetur. Quartum, quod confiteretur notorietae iuri, vel facti confugientem tam latronem esse. Videantur pateris Bene, & Dian. Latrones publici etiam dicuntur, qui perfonas capiunt, & qui prestitum liberatis, vel vita ab eis accipiunt,

sibocia locis publicis, & cum alijs qualitatibus traditis perpetrat, Dian. d.resol. 15. in fine, Bene dubit.15. vbi alijs. Defensio latrone nonnulla diximus hoc lib. cap.9. n.77.78.

Ibi: Quis secundum eos similes fures.

Eores alios præter latrones publicos immunitatem non mereantur, ut notarii probant Bene d.cap.16. dubit.14.n.1. Mar. Ital.lib.1.c.5. q.1.m.1. Bonac. d §.6.n.4. Dian. part.6. tract.1. resolat.9. vbi de furante in Ecclesia, idem sentit. Decian. num.4. Clar. num.14. Farinac. q.28.n.51. Guazzin. cap.37. nu.57. Paz. nu.71. Aut. Gom. ubi proxime, qui duo imitatae, si fur tria commisit furtum, ex quo famosus fur est. Sed haec limitatio est contra. Bul. lam. Gregorianam, & mentem DD. qui exigunt, ut furti sunt violenter, & in viis publicis.

Ibi: Consuetudo etiam consenfa Clericorum.

De hac consuetudine extrahit ab 144 Ecclesiis similes fures testifat candem approbantes Suar. d.nu.4 Bouadill. n.22. Iut. Clar. ubi nuper. Paz. nu.70. Sar. cap.5. fol.51. Filluc. tract.15. cap.6. ques.5.n. 152. Farinac. d.q.28.n.51. Bonac. d.nu.4. in fin. Cur. Philip. d §.12. nu.41. Guazz. zio. sup. Petizzat. d.cap.5. num.3.

Eam vero consuetudinem damnant sentientes non posse aduersus immunitatem Ecclesiasticam introduci. Dian. d.resolat.18. ubi de glatoriis. Petizz. num.9. Aut. Gom. d.lib.3. cap.10. num.2. Barbol. d.cap.3. ex. nu.78. Gutier. sup lib. 3.7.4. num.2. Decian. num.2. Bonac. sup. num.1. Gregor. Lop. int.4. Glif. p. tit.11 p.1. Dian. d.resolat.15. in princip. Guazz. num.33. Farinac. de immunit. cap.10. num. 33.

Ex eadem Bulla reis l.æ. Malestaris in personam Principis ius immunitatis Eccl. eccl. non competit, ut notarii Bene d.cap. 16. dubit.23. num.1. Dian. part.6. tract.1. resolat.18. ver. Sed cestat. Guazzin. d.defens.1. cap.38.n.31. ver. Sed hodie tollitur. Bonac. §.11.nu.1. Ambrofin. sup. cap.9. Petegili. cap.9. Franc. Silni. in suis var. res.

solutionib. verb. immunitas, num.108. Circa quam exceptionem plures examinatur questiones, de quibus late Bene, Dian. Bonac. vbi nuper. Olim vero erat controversia, non paucis sententibus, tales reos immunitate gaudent, ut Gutier. d.lib.3. q.4. n.17. Villagut. de extens. leg. cap. fin. num.5. Scortia theorem. 387. Bot. fin. prax. tit. de captur. numer. 32. Cafr. Palao. d. dis. vnic. punct. 10. numer. 42. Alijs pluribus contra tententibus: felicet Gigas crimin. lef. Maiestat. lib.3. tit. de plurib. & divers. question. q.93. per rot. Clar. d. q.30. num.10. in fine, Bouadill. num.55. Decian. d. cap.28. num.23. Cur. Philip. nu. 23. Quia sententia expresse approbarur prefata constitutione quoad delinquentes in personam Principis, teo quoad alias reos lat. & Maiestatis reprobatur tacite, ut sentiant Bonac. Bene, & Dian. qui sic ea intelligunt, ut nec occidens Cardinales, Reginam, filios Principis, eiique supremos Ministros, ut Prorege, aut Consularios immunitate punitur. De quo alii apud ipsum dixerintmodem opinantur, & meritio potest dubitari.

- 147** Vt illa casus in eadem Bulla exceptos alij recensente, in quibus reus immunitate Ecclesiastica non defenditur, quos cogereant Goni. sup. fallent. 1. cum seq. Clar. d.q.30. Bouadill. sup. cap.14. Paz. d. cap.3. §.3. Villadieg. in polit. cap.3. Guazzin. d. cap.38. Cur. Philip. 10.1. part.3. q.12. Pet. Sar. de Aylor. immunit. cap.5. Questamen communiter Theologi reiiciunt, ut videre eti apud Bene dubit. 24. per rot. Dian. p.1. tract.1. & p.6. iv.1. qui tenent, nullum facinus etiam deterius in Bulla expressis excipi posse, ne reus immunitate obireat, quia Gregor. XIII. qui plures casus excepti quam usus commune Canonicum. vius. sif. taxatia. Tantum, per quam exeti si exili eti, maximè cum de immunitate, & favore Ecclesiæ tractetur, cui sententia etiam iuxta cap. inter alia, de immunit. Eccles. subscruntur se Bouadill. n. 22. Clar. n.10. Montal. in 1.4. tr.1.1.p.1. Farinac. de immunit. cap.22. n.353. Charatar decisi. eti. 9. Gutier. d. q.4. nu.12. & alii, quos refert Bouadill. sup. lit. M. qui assertant, non esse leges ciuilis obliterandas, quae iubent, ne immunitas iufrigatur raptoibus virginum, adulteris, & homicidiis, ut in Authent. de mandat. Princip. §. Nec autem homicidiis, quia iuri Ca-

nomico standum est, & istam opinionem amplectuntur quam plurimi, quos laudant Bene d. dubit. 24. scilicet. m.3 & Dian. part.6. tract.1. resol.25. ver. Secundum probatur, iuxta quam extensio admittenda non est in hac materia exidentitate, vel malitiate rationis.

Contrarium vero affirmant D. Couar. hoc cap. n.7.8. Gabacur. lib.5. cap.18. Portell. in dubijs Regular. verb. Ecclesiæ immunitas, nu.15. Curtell. sup. lib.1. q.2. & 21. Sarp. cap.5. fol.55. Decian. d. cap.28. n.20. Pet. Greg. d. cap.22. n.1. ver. Sec & terio, de quo sup. p.36. Sed cum magis communiter oppositum teneatur, nisi confutandine aliud obtinuerit, prior opinio amplectenda est, ut post Innocentium resolut Bouadill. nu.22. in fine, qua casus excepti per DD. vitra expressos in Bulla, acmiti posunt, vt in eius immunitatis auxilio rō fieri locus. Alioqui in arbitrio iudicū est immunitas Ecclesiastica, si possent et non cam lancionem ad casus similes, vel atrociores extendere, quoniam qui casus similis dicatur est in iudicis arbitrio, ut docet Menoch. de arbitr. lib.2. caſ.8.4. num.7.

Num.14.

III, quia d'Ecclesiam propter es alienum configunt, immunitate non defenduntur secundum Curtell. lib.1. q.32. à n.26. Causal: in tract. de cognit. per viam violent. p.2. q.5. n.6. Bouadill. sup. n.66. Aut. Gom. in 1.79 Taur. n.5. Parlad. quotidianar. lib.2. cap. fin. §.6. n.2. Olan. in antinom. iur. verb. Fugiens. nu.104. Et alios præterim Hispanos, qui mouentur ex ill. p.1. tit. 2. lib.1. Recopil. vbi ita disponunt, & declarant debitores rō gaudere immunitate, quia etiam videtur decisum per Clement. VIII. qui per Bullas quasdam præcepit, ne debitores fugitivos ad Ecclesiæ Preiati admitterent, ut immunitate gaudenter, ut refert Dian. part.3. tract.1. resol.40. Bene dubit. 11. scil. 6. nu. 11. & in Gallia italeg. Regia constitutio est se teatatur Pet. Greg. n.2. Nihilominus contrarium est verius, ut paulo inferius n.153 cum D. Couar. probabimus, nam ad l.Ke glam (præterquam quod dubium valde sit, an poterit immunitati Ecclesiastice aliquid per illam (errari) responderi potest, non esse in Hispania visu recepta in debito re simile, sed in fraudulento, ut refatur Bouadill. nu.68. Ad alterum fundamentum afferendum est cum Diana. eas Bullas nisi fas fauile ac Archipelegi t. Bononiensim, &

& Nuncium Neapolitanum ultra quorum territoria vim non obtinent aduersus ius commune.

Ibi: His suffragatur, maxime in his Hispanum Regnis.

150 Hoc nihil ad rem, ut immunitas debitoribus denegetur, ut obseruant Nauar. in Manual. cap. 25. n. 19. Paz. d. 9. 3. nu. 153. vbi alij. Decian. d. cap. 28. n. 34. Sed de eo in Hispania curandum non est, quoniam debitores creditoribus minime traduntur, & leges illud praecipientes in defitudinem abiere, obseruati sup. hoc lib. cap. 1. n. 40.

Ibi: Cum seruus fugiens ad Ecclesiam.

151 Paritas negatur, quia seruus a domino fugiens sui ipsius furtum committit, l. 1. C. de seru. fugitiu. qui non extrahitur ad pugnam; sed ut debitum iuxta suam conditio- nem ministerium exhibeat, et si ipsum Ecclesia tueretur contra dominum peccatum fouveret. Debitor vero non peccat confu- giens, ne carceribus mancipetur, aut cre- ditori quasi seruus tradatur, vbi de eo vi- get statutum, quoniam penale est, cù homo liber seruire iuritus compellatur, ma- xime si cù dedecore fiat, ut in Hispania, vbi lignum miserandi statutus ad colum ge- stabat torquem scilicet ferreum, oxi hoc lib. cap. 1. n. 39. Hunc igitur Ecclesia defen- dit, ne pce. cum quasi seruus possit sustineat, cum alia cù posse acquirere, ut credito- ribus satisfaciat. Quibus, et si alter expli- cit, consentient Bene dubit. 11. scđt. 3 & ali. Ista num. 153.

152 Illud competitorem est, quod seruus ad Ec- clesiam con fugiens non propter indicem, sed ob dominum tenetur, seu sequitiam, prout loremate, aut sufficiente cautio- ne arbitrio Proleti de impunitate seru se- cundu[m] delicti quaeratur, et si domino tra- dendis etiam inuidit, quod si cauere ne- queat, aut nolit, v[er]e de mancipio com- pellitur, de quo in cap. inter alia de immu- nit. Ecclesi. l. presenti, §. fin. C. de ys, q. ad Ecclesi. l. 3. tit. 11. p. 1. q. Sed hoc t[em]po[re] ins- de ys, q. sui, vel alien. iur. sunt, Bene dubit. 10. scđt. 13. pertot. Farinac. de immunit. cap. 4. n. 76. Nauar. d. lib. 3. cap. 10. nu. 2. Declan. lib. 6. cap. 26. n. 9. German. lib. 3. cap. 16. n. 55. Gutier. practicar. lib. 1. exp. 1. nu. 3. 18. Bouadill. n. 72. Guazzin. cap. 38. n. 27. 28. & omnes communiter. Quod si seruus cri-

men perpetraret publica coortione digni- tatescelli in Ecclesia, ne domino debet re- sisti, vt notant Bene vbi proxime. Paz. n. 162. Greg. Lop. in l. 3. Glos. 1. tit. 11. p. 1. & alij.

Vers. Sed profecto.

Debitor onere xris alieni gravatus ad 153 Sacrum asylum conuolans eiusdem gaudet immunitate, Suar. cap. 1. nu. 3. Farinac d. q. 28. n. 31. & de immunit. cap. 3. n. 57. Paz. n. 150. Laym. d. træl. 9. cap. 3. n. 5. Guazzin. cap. 37. n. 47. Azor. p. 2. lib. 9. c. 9. ques. 9. Declan. cap. 28. n. 34. German. n. 8. cum seqq. Dian. p. 1. træl. 1. scđt. 32. ad fin. Cur. Philip. n. 42. Pottel. Jup. n. 14. Tutch. lit. E. conc. 11. n. 3. Genuen. in prax. cap. 22. n. 1. 9. Bene dubit. 11. scđt. 1. & 2. Querum ple- rique id verum putant, eti[us] flatum ex- stat, ut debitor lenitare creditorib[us] tenet, ut Bene scđt. 3. Declan. Dian. Paz. & alijs. Imo idem erit in debitoris de fuga suspe[n]to. German. n. sup. Bene scđt. 4. Farinac. d. cap. 3. n. 60. Nauar. Dian. sup. Guazz. n. 53. & alij. Quod colligitur ex l. 3. tit. 11. p. 1.

Ibi: Etiam si debitor fugiens ad Ecclesiam.

Debitor etiam obnoxius tributis Re- 154 galibus, vel publicis configuiens ad Eccle- sian, extrahi non potest, Suar. vbi prox- imè. Farinac. q. 28. n. 31. & de immunit. cap. 3. n. 51. Dian. d. ref. 32. in fin. Ambro- s. sup. cap. 13. n. 2. Guazzin. cap. 38. n. 46. Bo- uadili. n. 70. Layman. vbi proximè. Paz. n. 155. Gonali. fallen. 27. Greg. Lop. in l. 2. Glos. 2. tit. 11. p. 1. Bene scđt. 3. qui nu. 1. re- feit Gambacur. Curtel & Pet. Greg. con- tractores, & vide eundem Bene dubit. 24. scđt. 19. num. 1.

Quo omnia sunt limitanda, quando 155 debitor occulat bona, vt creditores fuos. frauder, nam extrahi debet, allequi Ec- clesia patrociniaret delictis, fieretque speluncia latronum, vt recte tenuit Cur. Philip. vbi proximè, latè Gutier. practicar. lib. 1. cap. 1. à num. 13. Hic enim con fugiens ad Ecclesiam nihil aliud intencit, nisi aliena usurpare, atque ita, abvitur locis fanditate, cuius immunitas non fu- fragatur eis, qui, vt peccent, Sacra asyla petunt. Quapropter tradi poterit accep- ta de impunitate cauzione, vt carceri mancipetur, quo compellatur occultata bona exhibere, ex quibus satisfiat credi- toribus.

Vers.

Vers. Nec satis argumentum sufficiens est.

De hoc vide laudatos num. 153. quo- rum plures similiter Iatoni argumento respondent.

Ibi: Peccat fortasse lesionis.

156 Quodamvis est, utrum mercatores, vel campores decotti immunitate gau- deant Ecclesiastica, etiam si fraudulenter se geslerint ex alieno opulent, ac luxuri- osus viventes? Negant Gambacur. de immunitat. lib. 4. exp. 15. Declan. dict. numer. 34. circumferat. Farinac. dict. quest. 23. num. 33. Bouadill. num. 68. 71. Ro- drig. in sum. tom. 7. cap. 154. num. 1. Guazzin. cap. 47. & alij. non pauci quos tecen- set Bene scđt. 6. num. 1. Pro quibus facit, quod Ius V. in quadam sua constituti- tione hos filios publicis latronibus aquiparat, idem habetur in l. 2. & 6. tit. 19. lib. 5. Recopil. & notat alios laudans Bouadill. num. 71. & d. fin. tit. 2. lib. 1. Re- copil. ad rem conductit.

157 Contrarium vero etiam communi- ter sustinet Suar. 2. dict. num. 3. Farinac. sententiam mutans de immunitat. cap. 3. numer. 64. Nauar. in manual. cap. 25. num. 19. Bea dicit. scđt. 6. ner. tot. Ambro- s. numer. 4. Gratian. disceptat foren. cap. 3. 80. numer. 29. Nauar. in sum. Bullar. tit. de immunitat. Ecclesi. num. 28. Dian. dict. re- folut. 32. Girond. de propria. interpret. cap. 23. numer. 1035. Cherubin. in compend. Bullar. tom. 2. constitut. 17. Pij. V. schol. 2. Correa sapra. part. 3. q[uo]d est. 12. m. 12. San- chez confit. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 2. dub. 8. num. 24. & alij apud Bene num. 8.

158 Sed haec opinione facilis conciliatur ex dictis supra numer. 155. Aliud est enim dolam admisimus camporem, aut mercatorum recipiendo, & dissipando aliena, cum sciret, se futurum non esse solvendo, & aliud bona, quae decodus haber. abscondere, hic latro publicus censetur, quare immunitate iuuandus non est, dum creditoribus suis, cum posset, satisfaciere renuit. Ille vero, id est, qui bona non occultat, eti[us] antece- denter aliena usurpare, cum ad Ec- clesiastica configuit, iam à delicto cel- lavit, soliumque intendit personam à vexatione, & carcere liberare, nec latro publicus habetur, quia dissolutio planè probatur in l. 6. titul. 19. lib. 5. Re- copilation. & traditur per Gutierrez, &

Cur. Phillip. loc. citat. suprā, numer. 155. qui in specie loquuntur. Imò plerique ex illis, qui docent mercatores fal- litos non esse immunitate tuendos, ex- pressum loquuntur de eis, qui secum portant bona, aut alias eadem occulant, ersiliij, quibus D. Couar. afferunt videtur abolute doceat, hos qui non fortuna- casu, sed dolo, & luxuriose vivendo ad decotionem pertinerent, extrahi ab Ec- clesia possit.

Quomodounque tamen sit, quotiescunq[ue] aliquis ob[lig]atio alienum tradendus est iudi- ci feculari, procedere debet cautio de imunitate, non enim euellitur ad puni- tionem delicti, propter quam non extra- heretur, sed ut carceris arcamis, alijque legitimiis mediis compellatur boni na- militare, ex quibus creditoribus sati- fiat, ut cauetur in l. fin. tit. 2. lib. 1. Recopil. vbi de abscondentibus bona agitur, & praxi receperum ex decreto Supremi Co- filii testatur D. Couar. ver. Proximo se- quenti, nam vt recte ait Bene d. scđt. 6. & n. 4. illi non sunt propriè publici latrones, vt quali tales immunitate priuenter, sed illi comparantur, quod non sufficit ad ampliandas poenas in preiudicium huius modi priuilegiū Ecclesiastarum.

Vers. Nec tamen me latet.

Ibi: Idem ad iudices Ecclesiasticos.

Hoc decretum in noua legum com- pilatione est l. fin. tit. 2. lib. 1.

Item, quod de debitoribus, dicen- dum est de obligatis ad ratiocinia ratio- ne publice, vel privatae administrationis, qui si bona, & libros rationum exhibeat, extrahi ab Ecclesia non poterat, de quo Farinac. de immunit. cap. 3. nu. 63. Bene dubit. 1. scđt. 6. nu. 9. 10. & dubit. 24. scđt. 19. num. 4. cum seqq. Nauar. dict. c. 25. n. 19. Declan. sup. cap. 28. n. 26. Dian. part. 6. tract. 1. reg. 20. in fin. Paz. n. 158. Cur. Philip. n. 43. Quanquam eos immunitate iuuati abfoliunt dicant Curtell. vbi proximè. q. 32. Gonali. fallen. 27. n. 107. vbi alij. Sed pio- rem iuuendo non refragatur, cap. 20. or. 17. q. 4. quod loquitur de letno, qui cum reddere rationes teneretur, ad Ec- clesiastica configuit, iam à delicto cel- lavit, soliumque intendit personam à vexatione, & carcere liberare, etiam lecluia obligatione reddendata ratione, fieri debet, vt supra dicebamus: focus autem in hominæ libero dicen- dum

II.

dum est, nisi bona, vel liberos subtrahat, vt aduant Paz, & Cur.Philipp.

Num 15.
161. Est præmittendum, quod Dom. Couarruu. in praesenti loquiur iuxta ius antiquum aucte Bullam Gregor. XLI. qui tempore ex cap. fin. te immunitas Ecclesiar. communis resolutio erat, quod licet in dicto textu solùm mentio fiat de homicidio, & membrorum mutilatione in Ecclesia facta, vt propter ea reus extrahi posset, tamen ex generalitate verborum colligebatur, ea delicta vt exemplum expresa fuisse, non vt catena excluderentur, atque ita omne crimen latim graue in loco sacro perpetratum delinquentem immunitatem reddebat indignum, vt docent Suar. d. cap. 11. num. 6. Gonnifal- lent. 3. n. 5. fol. 97. vbi alij Clar. d. q. 30. n. 15. Petr. Gregor. syntagma. lib. 3. ca. 22. nu. 6. Nauar. supr. num. 20. Paz nu. 73. cum seqq. Decian. sup. num. 5. Azeued. in l. 3. num. 24. tit. 2. lib. 1. Recopil. Gregor. Lop. in l. 4. gls. 5. tit. 11. part. 1. Reginal. in prax. tom. 1. lib. 9. cap. 26. num. 38. Gu- tier. lib. 3. practicar. q. 1. num. 17. Sarp. cap. 5. fol. 43. Portel. sup. num. 15. Villa- dieg. d. c. 3. n. 206. Curt. lib. 1. q. 1. Zipæus in iur. novo Canon. lib. 3. de immunit. Eccles. n. 10. Cur. Philip. n. 20. Bouad. n. 32. An- ton. Gom. lib. 3. cap. 10. n. 2. vers. Tertius casus.

162. At Neoterici maximè Theologi, qui post præstatam Bullam scripere ex- sistent, hodiè loùm extrahi posse ab Ecclesia, qui hominem occiderint, aut membro aliquo muriauerint, quoniam in ea constitutione horum delictorum mentio tantum fuit, in qua Pontifex vius est taxatiu: Tantum, per quam omnes causulos excusiri, sic corrigen, vel declarans d. cap. vñst. quod lecundu: n. communem intellectum omnium criminis similia, vel grauiora expressis comprehendebat, & quod dicti constitutio, tam confuetudines aduersus Ecclesiast. cam immunitatem, quanl ius commune, quaten. ibi statutis contrarium est, abrogat, ex pluribus probat Dian. part. 1. tractat. 1. refolut. 1. vbi & aduersariorum non obliuiscitur. Ita docent idem Dia- na supr. refolut. 2. Farinac. de immunit. sententiam retractans, cap. 16. numer. 203. Bene dubitat. 19. sect. 1. a. num. 9. Gratian.

disceptat. cap. 380. numer. 29. Bonacini. dict. punct. 16. q. 7. num. 11. verscul. Sed mihi Boer. decisi. 109. num. 3. Peregri. sa- pr. cap. 6. num. 23. & cap. 12. num. 15. Genueni. in prax. cap. 22. num. 8. Megal. in 3. part. lib. 4. cap. 2. ques. 1. num. 5. Scot- tia dict. Theoremat. 385. Guazzin. supr. cap. 38. num. 11. Atque ita fuisse decla- ratum por Sacram Congregationem immu- nitatis die 8. Martij anno 1631. testis est oculatus Barboia in collectan. Buller. verb. immunitas, de eo, qui in Ecclesia furtum admisit. Quam sententiam magis con- grueret menti Pontificis in præstatâ Bulla vero similius est. Prior tamen (quan- post eandem constitutionem probant vñtra Bouadill. Zipæ. supr. Gambacurt. de immunitat. lib. 2. cap. 18. Tanner. in 2. 2. disputat. 5. ques. 8. dub. 1. numer. 16.) vñl magis recepta est taliter apud nos, nam in Ecclesia delinquentes ab ipsa extrahunt regulariter, nec mirum est, cum in Hispania Bullam Gregorianam vñceptam non esse, constet.

Hinc est, vt licet adulteri immunitate 163 gaudeat, vt alibi dictum est, si in Eccle- sia tale crimen fuerit perpetratum, reus ad punitionem à locis facis cuellitur, Paz numer. 85. vbi alij. Cur. Philipp. nu- mer. 19. qui idem dicunt de raptore vir- ginum, vel extrahente à Monasterio Moniale, cum in loco sacro delin- quat.

Ver. Vicesimo secundo.

Quæstionis est, vt iùm delinqens in 164 Ecclesia non ex proposito, nec animo ob- tinendi immunitatem; sed subito orta- rixa, vel oblatâ occasione, sit ab ipsi eu- lendum? Negant Azor. insit. moral. part. 2. lib. 9. cap. 9. ques. 9. Gutierrez. lib. 3. pract. ques. 1. numer. 8. cum seqq. Tuch. tit. E. conclusion. 11. numer. 13. 14. Farinac de immunitat. cap. 16. numer. 238. Dian. par. 1. tractat. 1. refolut. 11. Azeued. vbi pro- ximè. Nouar. supr. numer. 58. Selic de- cision. 141. numer. 8. Zambelli. in reperto. moral. verb. Ecclesia quoateius immunitat. numer. 13. Menoch. de presumpt. libr. 5. presumpt. 10. numer. 10. Specell. decisi. 59. numer. 36. Mar. Italia de immunitat. lib. 6. c. 5. q. 3. nu. 1. Guaz. c. 38. n. 14. in fin. Cur. Philip. n. 20 Greg. Lop. in l. 4. gl. 6. tit. 11. par. 1. & ita Roma fuisse decimum anno 1539. circa homicidium in Ecclesia

Saucii

Sancti Ioannis Lateranensis casu patra- tum referit Dian. part. 6. tractat. 1. resolut. 7. verscul. Sed quid dicendum; quod etiam comprobatur ex l. 3. titul. 2. lib. 1. Re- compilation. l. 4. titul. 11. part. 1. ibi: Enjui- ziando se ampare in illa. Ac de iu- re verius videatur auctoritate decisione esp. fin. de immunitat. Ecclesiar. ex qua col- ligitur, principiam, finalièque ratio- nem eius fuisse, ne delinquendi occa- sionem homines arriperent ex fecuri- tate immunitatis Ecclesie si in ipsa delin- quierent, extera vero rationes ad comprobationem adducuntur, atque ita, deficiente causa finali, cessare debet dispositio, vt dixi lib. 1. cap. 20. num. 41. Sic Guizet. num. 12. & alii.

165. Nihilominus affirmat cum Do- mina. Couarruu. eos immunitate indig- nos esse, qui in Ecclesia, coemeterio vñ- deliquerint, quomodolibet etiam ex- tempore, & non præmedito confi- lio. Suarez. dict. cap. 11. numer. 6. in fin. Nauar. sup. d. cap. 25. numer. 20. Bene dubitat. 19. sect. 4. vbi probat Bouadill. num. 26. Farinac. sibi contrarius ques. 28. num. 54. Peregri. cap. 6. num. 5. Clac. dict. ques. 30. num. 15. Layman. dict. cap. 3. numer. 6. Paz. num. 78. Gambacurt. lib. 5. cap. 23. Decian. vbi proximè column. 2. Lezan. verb. immunitas. num. 11. Bar- bos. de iur. uniuers. Ecclesiar. lib. 2. cap. 3. num. 104. Bonacini. f. 7. numer. 1. versc. Amplia tertio. Anatol. Germon. supr. lib. 3. cap. 16. numer. 79. Curtell. ques. 11. Peñilizar. numer. 12. Que opinio præ- ter probabilitatem, quam habet, vt con- stat ex adductis per Bene supr. est vñl comprobata, vt testantur idem Bene, Clar. Paz. Suar. & alii.

166. Illud omittendum non est, quod si prior opinio est practicanda, ipso ho- micida incumbit onus probandi incon- tinenti, homicidium fuisse subito per- petratum, vel aliud quodlibet delictum, quoniam præsumptum est contra ipsum, quod ex proposito, & ipso immunitatis deliquerit, vt obseruant Bene, Farinac, d. cap. 15. numer. 241. Gutierrez, Bouadill. Azor, Azeued. & alii, vbi proximè facit, l. 1. tit. 25. lib. 8. Recop.

Ver. Vicesimo tertio.

167. Qui in Ecclesia perpetrat crimen, propter quod indignus immunitate in- dicatur, necum in ipsa, quam immediatè

offendit, sed nec in villa alia tutus erit, Germon. num. 80. Bene dict. dubit. 19. sect. 1. m. 35. Declan. num. 8. Sanchez con- fil. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. num. 16. Farinac. dict. ques. 28. num. 59. & diff. cap. 16. num. 219. Azor. vbi proximè. Clar. dict. num. 15. vers. Sed quid si aliquis, Am- brosio. cap. 5. num. 3. Scott. supr. Guzzin. num. 17. Bonacini. versc. Amplia primò Tuch. num. 11. Filluc. tract. 15. cap. 6. ques. 8. num. 152. Paz. num. 79. Ratio est quobiam Ecclesia, cui priuilegium concessum est, & iniuria fit, vñicia cui per torum orbem terrarum difusa, vt Declan. Bonacini. & ali ferè omnes aduentur, & habetur in cap. loquitur 18. 24. q. 1.

Ita non Ver. Vicesimo quartu:

Quoties quis in Ecclesia deliquerit, 168 si nondum punitus fuerit, poterit extra- his ad eadem pro quounque crimen, etiam propter illud immunitate pri- uasi non debetur. Ratio est, qoniam fru- stra auxilium Ecclesie implorat quoniam delibet, qui in ipsam deliquerit, Ambrois. cap. 5. num. 10. Tuch. sup. Peregri. de immunitat. cap. 6. num. 20. Sarpi. dict. cap. 5. fol. 60. Clar. vbi proximè. Sed contra- riuum est verius, ac tenendum cum D. Co- uarruu. in praesenti scilicet quod com- mittens delictum exceptum, quia in Ec- clezia patratum, vel alias, non potest euelli ab illa pro alijs etimilibus non excepti, quod si iudex competens pro- cedat aduersus reum pro delicto excep- to, rectè extrahet delinquentem, ac pu- nies pro non excepto, quia cum extra- actio illicita, cum quecum extra Eccle- sia inuenit, iure plectit pro quolibet exceptu. Ita Declan. dict. cap. 28. num. 9. Bene dubit. 19. sect. 10. num. 1. 2. & do- bit. 24. sect. 22. per tot. Guazzin. num. 16. Dian. part. 6. tractat. 1. resolut. 26. versc. ultim. Farinac. dict. ques. 28. num. 67. in fin. & de immunitat. dict. cap. 16. num. 222. Castro Palao tom. 2. tractat. 11. disputat. unio. punct. 10. num. 12. Gutierrez. dict. ques. 1. num. 18. Joan. Vischis tract. de immu- nitat. Ecclesiar. num. 64. Gonn. cod. tracta- fallent. 11. num. 2. fol. 96. Bonacini. supr. num. 9. Ratione hic reddit, quoniam verbâ sunt formaliter accipienda, & sic pro ip- so delicto in Ecclesia commissio extrahi posse, non pro alijs, & haec vera sunt, tam de delinquenti in Ecclesia, quam alias deli- citum exceptu adiungente, de quo Bene dicit. 22. li 2. Ver.